

Den 2. december 1986

*Mødrehjælpens kommentarer til forslag til lov
om ændring af bistandsloven*

Overordnet er Mødrehjælpen positivt indstillet overfor ændringer af uhensigtsmæssigheder og forældede bestemmelser i bistandsloven, der siden 1976 har undergået betydelige ændringer og samtidig skal administreres i et system, der 10 år efter lovens vedtagelse frembyder andre sociale vilkår.

Man er i Mødrehjælpen enige i at faste takster for kontanthjælpen kan medføre, at kontanthjælpen bliver væsentlig lettere at overskue for modtageren, og at det også kan give en administrativ lettelse. Fordelen her skal dog klart ligge i, at de sagsbehandlere, der efterhånden i overdreven grad er beskæftiget med beregning og udmåling af hjælp, bibeholdes i det egentlige rådgivnings- og vejledningsarbejde. Intensivering heraf påkalder sig også på grundlag af undersøgelserne i forbindelse med socialreformen foretaget af Socialforskningsinstituttet den allerstørste opmærksomhed.

I Mødrehjælpen har vi noteret, at det gennemfaste lovforslag indeholder forbedringer i forhold til det lovforslag, der blev behandlet i sidste folketingssamling.

Til forskel fra sikringsordningerne hviler bistandsreglerne på et familie/forsørgelsesprincip. Lovens hensigt er, at når en familie henvender sig med et eller flere problemer, skal der foreslås en behandlingsplan, hvoraf det fremgår, at man har gennemtænkt den helhed, familien befinder sig i, og forsøgt at genskabe trygge rammer om hele familiens situation. Desværre afspejles i daglig praksis sjældent dette helheds familiesynspunkt, idet helheden meget ofte vurderes så snævert, at vurderingen alene retter sig mod betydningen af eventuelle indkomster i familien for beregning af ydelse efter kontanthjælpsreglerne.

Overordnet skal vi også argumentere mod opretholdelsen af differentieringen mellem ydelserne udfra en tidsmæssig betragtning, idet vi ikke finder denne automatiske overførsel til lavere ydelser foreneligt med socialt arbejde.

Mødrehjælpen vil foreslå og nærmere begrundede, at revalideringsafsnittet i bistandsloven gøres til et selvstændigt afsnit og styrkes betydeligt.

*Enkeltvise kommentarer til de
foreslåede ændringer*

ad punkt 1, § 2, 2. punktum

Vi skal stærkt understrege, at vi ikke i ligestillingens navn finder forslaget hensigtsmæssigt.

Ligestilling mellem mand og kvinde er ideologisk ønskeligt. Men forslaget indebærer en ligestilling, der ikke svarer til kvindernes reelt underprivilegerede situation.

Mødrehjælpen frygter, at det vil blive til ulempe for enlige forsørgere, der er udlændinge, men har været gift med en dansk mand, og forudser, at kvinder kan udvises, når de ikke har mulighed for at forsørge sig selv og børnene. Dette vil medføre, at kvinden bliver fastlåst i ægteskabet, hvor vanskeligt det end er for hende. Måske burde paragraffen udbygges til at omfatte mænd, der senest har været gift med en dansk kvinde, hvor der er fælles børn, hvis man skal tale om et ligestillingssynspunkt. Man kan forudse, at der bliver flere forsøg fra udenlandske mænd, der tager børnene ud af landet, en fremgangsmåde, man i øvrigt i kontanthjælpsforslaget har forsøgt at afbøde. Erfaringen viser, at der går 7 år, inden man får dansk indfødsret.

ad punkt 2, § 37

Også Mødrehjælpen har erfaret, at den klart definerede beskrivelse af sociale begivenheder i den hidtidige lov har indebåret en indsnævring af begrebet. Det kan derfor skønnes hensigtsmæssigt at omforme ordlyden til »ændring i sine forhold«, da det vil hindre en afskæring af andre sociale begivenheder end de i det nuværende lovforslag beskrevne. Risikoen er, at kriterierne kan ændres efter forgodtbefindende, således at